

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 892/2016-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. decembra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] vo veci namietaného porušenia bližšie neoznačených základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 129/2016 a jeho uznesením z 12. októbra 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 11. novembra 2016 doručené podanie [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktoré ústavný súd podľa obsahu kvalifikoval ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vo veci namietaného porušenia jeho bližšie neoznačených základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Humenné (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 129/2016 (ďalej aj „napadnutý postup okresného súdu“) a jeho uznesením z 12. októbra 2016 (ďalej aj

„napadnuté uznesenie okresného súdu“). Sťažnosť bola daná na poštovú prepravu 10. novembra 2016. Sťažovateľ k sťažnosti nepripojil žiadne prílohy.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je väzobne stíhaný; k jeho vzatiu do väzby na území Slovenskej republiky došlo uznesením okresného súdu z 13. februára 2016 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a) a b) Trestného poriadku. Zo sťažnosti tiež vyplýva, že pôvodne trestné stíhanie sťažovateľa prebiehalo na slobode, pričom sťažovateľ sa zdržiaval na území Českej republiky, kde má trvalý pobyt. V Českej republike bolo sťažovateľovi doručené aj uznesenie o vznesení obvinenia a predvolanie na výsluch. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal sťažovateľ sťažnosť.

Sťažovateľ sa na výsluch nedostavil, čo orgánom činným v trestnom konaní oznámil aj písomne s odôvodnením, že orgánom Slovenskej republiky činným v trestnom konaní nedôveruje a má s nimi zlú skúsenosť z minulosti. Následne bol sťažovateľ na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Mestským súdom Praha 2 vzatý do predbežnej a následne vydávacej väzby a 13. februára 2016 bol vydaný na územie Slovenskej republiky na účely trestného stíhania.

Dňa 26. augusta 2016 bola sťažovateľovi vznesená obžaloba a následne bol predvolaný na výsluch pred sudcu okresného súdu na 12. október 2016. Okresný súd 12. októbra 2016 zároveň rozhodol o tom, že sťažovateľ sa ponecháva vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, pričom väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku bol súdom „vypustený“. Proti uzneseniu okresného súdu z 12. októbra 2016 podal sťažovateľ sťažnosť.

Sťažovateľ v sťažnosti najmä uvádza:

„Dnes je 10. 11. 2016 a ja pořád trčím z nepochopitelných duvodu v koluzní vazbě. Po 10 měsících mě tím pádem nebyla umožněna jediná kontaktní návštěva. Nějak jsem s postupem orgánu činných v tr. řízení , soudnictva po předchozí zkušenosti, tak nějak počítal, ale s takovou aroganci, nezájmem ...Okresní soud v Humenném mě ještě u toho informativního výslechu dne 12. 10. 2016 řekl, že stání u soudu hodlá vyličit v pulce ledna

2017. Obžaloba byla podaná dne 26. 8. 2016. Zarážející věc je taky to, že jeden ze spoluobviněných p. █████ stíhaný pro asi 10 skutku krádeží nebyl ve vyš. vazby ani jeden den a dle mých informací nadále pácha tr. činnost – maření úředního rozhodnutí, nebezpečné vyhrožování a nadále si užívá svobodu.

Žádám o nestranné prošetření délky mé vazby a důvodu vazby.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že sťažnosť neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti ustanovené v § 20 a v § 50 zákona o ústavnom súde, čo zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Napriek uvedenému ústavný súd vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ nie je v konaní pred ústavným súdom zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, preskúmal sťažnosť aj z hľadiska existencie ďalších dôvodov na odmietnutie sťažnosti uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na už citovaný čl. 127 ods. 1 ústavy, z ktorého vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne, t. j. na princípe subsidiarity.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd pri uplatňovaní svojej právomoci vychádza zo zásady, že ústava ukladá všeobecným súdom chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Proti napadnutému uzneseniu okresného súdu mohol sťažovateľ podať sťažnosť (čo aj využil), o ktorom bol oprávnený a aj povinný rozhodnúť krajský súd. Právomoc krajského súdu rozhodnúť o sťažnosti sťažovateľa v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu, čo zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

Napriek uvedenému ústavný súd, vychádzajúc z materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti, preskúmal sťažnosť aj z vecného hľadiska, pričom zároveň posudzoval, či ju nemožno považovať za zjavne neopodstatnenú. Z už citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde totiž vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní je tiež posúdenie, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Na účely posúdenia, či nie je sťažnosť sťažovateľa zjavne neopodstatnená, si ústavný súd od okresného súdu vyžiadal uznesenie sp. zn. 3 T 129/2016 z 12. októbra 2016, pričom zároveň zistil, že o sťažnosti sťažovateľa proti označenému uzneseniu okresného súdu z 12. októbra 2016 rozhodol na neverejnom zasadnutí Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 7 Tos 18/2016 z 8. novembra 2016 tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol. Označené uznesenie krajského súdu ani postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, sťažovateľ nenamietal.

V napadnutom uznesení okresného súdu sa okrem iného uvádza:

«Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu v Humennom zo dňa 13. 02. 2016 sp. zn. 0 Tp/1001/2015 bol obv. [REDAKOVANÉ] z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. vzatý do väzby s tým, že väzba u neho začala plynúť od dňa 14. 01. 2016 od 10.35 hod. a bude sa vykonávať v [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]. Uvedeným uznesením súd neprijal písomný sľub obvineného [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], ktorým žiadal nahradiť väzbu.

Podľa § 238 ods. 3 Tr. por. ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1, § 241, § 244 alebo § 331 ods. 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Podľa § 79 ods. 2 prvej vety Tr. por. policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného za dostatočný a prijme ho.

V rámci nariadeného informatívneho výsluchu dňa 12. 10. 2016 súd u obvineného [REDAKOVANÉ] skúmal, či dôvody väzby u neho naďalej trvajú. Obvinený uviedol, že má za to, že dôvody väzby u neho nie sú, a preto žiadal, aby bol prepustený na slobodu a stíhaný na slobode.

Prokurátor uviedol, že podľa neho dôvody väzby u obv. [REDAKOVANÉ] trvajú aj naďalej, najmä pokiaľ ide o dôvod uvedený v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., ale aj v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por., teda že by mohol ovplyvňovať svedkov a preto navrhol ponechať ho vo väzbe aj naďalej.

Obhajkyňa obvineného žiadala prepustenie obv. [REDAKOVANÉ] z väzby na slobodu, lebo nie sú dané dôvody väzby u jeho osoby, čo sa týka § 71 ods. 1, písm. a/, nakoľko spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a opätovne deklaroval, že sa dostaví na akékoľvek predvolania v trestnom konaní. Vyjadril sa, je ochotný do skončenia trestného konania bývať v Humennom v byte svojej matky, aby postup orgánom činným v trestnom konaní uľahčil a urýchlil. Čo sa týka dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1, písm. b/ Tr. por., má za to, že ani tento dôvod väzby nie je daný u [REDAKOVANÉ], nakoľko

väčšina úkonov prípravného konania už bola vykonaná, a teda nie je potrebné sa domnievať, že by mohol vplývať na svedkov alebo iné osoby.

Obvinený [REDAKOVANÉ] sa vyjadril tak, že z jeho pohľadu dôvody väzby u neho nie sú, lebo nikoho neovplyvňoval, ani sa neskrýval, všetci o ňom vedeli, pretože aj pri cestnej kontrole uviedol svoje iniciály, adresu, telefónne čísla, kontaktnú adresu do práce a domov. Bolo mu povedané, že ho nebudú predvádzať na policajné oddelenie s tým, že postačí, ak si iba preveria nejaké osobné údaje. V prípade potreby nemá problém zdržiavať sa na Slovensku. Dodal, že k skutku uvedenému v obžalobe sa „doznal“.

Obvinený vo svojom písomnom podaní, ktoré adresoval súdu a pri informatívnom výsluchu pred súdom ho prečítal, požiadal o zrušenie kolíznej väzby s tým, že uviedol, že nebude ovplyvňovať žiadnych svedkov či spoluobvinených, ani mať účel trestného konania voči jeho osobe, a už vôbec nemieni utiecť, skrývať sa či vyhýbať sa. Poukázal na to, že riadne preberal súdne zásielky zo Slovenska i z Čiech a ako jediný zo spoluobvinených je stíhaný vo väzbe. Uviedol, že už 12 rokov žil usporiadaným životom, nedopustil sa trestnej činnosti a je nepretržite zamestnaný. V prípade prepustenia nemá problém dostaviť sa k úkonom a bude sa zdržiavať v byte svojej matky v [REDAKOVANÉ]. Toto písomné podanie obvineného [REDAKOVANÉ] súd podľa obsahu považoval za písomný sľub.

Súd pri obligatórnom skúmaní dôvodov trvania väzby dospel k záveru, že väzobné stíhanie obvineného [REDAKOVANÉ] je s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu aj naďalej dôvodné, ale len z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., preto rozhodol o ponechaní obvineného vo väzbe s tým, že vypustil u neho väzobný dôvod podľa ust. § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por., pretože prípravné konanie už bolo skončené, na súd už bola podaná obžaloba a teda nehrozí, aby obvinený [REDAKOVANÉ] mohol niekoho ovplyvňovať, alebo ináč mať objasňovanie skutočností dôležitých pre trestné konanie. Obavu z možného úteku alebo skrývania, s cieľom vyhnúť sa trestnému stíhaniu alebo trestu, odôvodňuje skutočnosť, že obvinený sa od začiatku vyhýbal úkonom trestného konania napriek vedomosti o tom, že je voči nemu vedené trestné stíhanie, a bol na neho vydaný aj európsky zatýkací rozkaz. Obvinený [REDAKOVANÉ] sa totiž už niekoľko rokov zdržiava v Českej republike a hrozí obava, že v prípade jeho prepustenia na slobodu by znova ušiel, aby sa vyhol trestnému stíhaniu alebo hroziacemu trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd rozhodol o ponechaní obvineného [REDAKOVANÉ] vo väzbe, pretože dôvody väzby u neho trvajú, aj keď už len v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., a súčasne neprijal jeho písomný sľub ako náhradu väzby, lebo tento nepovažoval za dostatočný.».

Ústavný súd si taktiež zabezpečil uznesenie krajského súdu sp. zn. 7 Tos 18/2016 z 8. novembra 2016, v ktorom sa uvádza:

„Súdca pre prípravné konanie vzal uznesením sp. zn. 0 Tp 1001/2015 zo dňa 13. 2. 2016 obvineného do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. Väzba začala plynúť dňa 14. 1. 2016 o 10:35 hod.

Uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 0 Tp 1001/2015 zo dňa 13. 7. 2016 bola predĺžená lehota väzby u obvineného do 14. 12. 2016.

Dňa 26. 8. 2016 prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal na Okresný súd Humenné obžalobu na tam uvedenom skutkovom základe proti obvinenému [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. spáchaného v spolupáchatelstve podľa § 20 Tr. zák.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu v rozsahu zodpovedajúcom rozhodnutiu o väzbe obvineného dospel aj sťažnostný súd k názoru, že doposiaľ zistené skutočnosti vyplývajúce z dôkazov, o ktoré opiera prokurátor podanú obžalobu, a ktoré v jej odôvodnení zrekapituloval spôsobom zodpovedajúcim obsahu vyšetrovacieho spisu, a preto ich krajský súd nepovažuje za potrebné a ani účelné na tomto mieste opakovať, odôvodňujú vo svojom súhrne, s takým stupňom pravdepodobnosti, ktorý zodpovedá tejto fáze trestného stíhania, záver, že skutok, pre ktorý bola aj na obvineného podaná obžaloba, sa stal, tento naplňa znaky zločinu krádeže v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody a na jeho spáchaní sa mal podieľať aj obvinený [REDAKOVANÉ]. Sťažnostný súd v tomto smere poukazuje na to, že obvinený [REDAKOVANÉ] sa k spáchaniu skutku priznal a aj ďalšie v prípravnom konaní vykonané dôkazy nasvedčujú pravdivosti jeho priznania, medzi inými predovšetkým výpoveď spoluobvineného [REDAKOVANÉ].

Podľa názoru krajského súdu aj naďalej doteraz zistené skutočnosti, nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktoré sa trestné stíhanie proti obvinenému [REDAKOVANÉ] vedie,

bol spáchaný. Je nepochybné, že tieto skutky majú znaky zločinu krádeže, za ktorý je možné v zmysle § 212 ods. 4 Tr. zák. uložiť trest odňatia slobody vo výmere tri až desať rokov a aj naďalej sú tu dôvody na podozrenie, že ich spáchal obvinený.

V prvom rade sťažnostný súd konštatuje, že obvinený na okresný súd dňa 10. 8. 2016 podal žiadosť o zrušenie kolúznej väzby a v tomto smere bolo jeho žiadosti vyhovené a sťažnostný súd sa s dôvodmi vypustenia väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por. uvedenými v napadnutom uznesení v plnom rozsahu stotožňuje a odkazuje na ne.

Keďže však obvinený pri svojom výsluchu o rozhodovaní o väzbe podľa § 238 ods. 3 Tr. por. požiadal, aby bol prepustený na slobodu a bol stíhaný na slobode, správne preto súd prvého stupňa skúmal, či dôvody väzby aj podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. trvajú.

V zhode so závermi uvedenými v dôvodoch napadnutého uznesenia aj krajský súd dospel k záveru, že dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. u obvineného trvajú aj naďalej.

Účelom útekovej väzby je zabezpečiť osobu obvineného pre trestné konanie a výkon trestu (§ 71 ods. 1 písm. a) Tr. por.). Možnosť vzatia obvineného do väzby ustanovenie § 71 ods. 1 Tr. por. podmieňuje existenciou dôvodnej obavy vyplývajúcej z konania obvineného alebo z ďalších konkrétnych skutočností vo vzťahu k niektorej nežiaducej činnosti uvedenej v písm. a) § 71 ods. 1 Tr. por. Konkrétnymi skutočnosťami odôvodňujúcimi obavu z následku alebo viacerých následkov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. sa rozumejú také skutočnosti, ktoré reálne odôvodňujú takúto obavu. Súdy ich existenciu zisťujú z dôkaznej situácie a skutkových okolností konkrétnej trestnej veci. Súčasne musia posúdiť aj to, či vzatie do väzby je opatrením nevyhnutným na dosiahnutie účelu trestného konania a či tento účel ani pri vynaložení úsilia nemožno dosiahnuť inak. Pre aplikáciu tohto znaku nie sú dané objektívne a nemenné kritériá, ale tieto kritériá treba vždy vyvodiť z povahy konkrétnej veci, vrátane osoby obvineného, jeho osobných pomerov a ďalších zákonných podmienok uvedených v tomto ustanovení. Konkrétne skutočnosti, ako zákonná podmienka odôvodňujúca väzbu obvineného podľa tohto ustanovenia, musia byť preukázané nielen pri vzatí do väzby, ale musia pretrvávať počas celej väzby obvineného.

Podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. môže byť totiž obvinený vzatý do väzby (prípadne vo väzbe ponechaný) len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na

podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť hneď zistiť, ak nemá stále bydlisko, alebo ak mu hrozí vysoký trest.

Z konkrétnych skutočností, majúcich svoj podklad najmä v skutočnosti, že obvinený sa vyhýbal úkonom trestného konania svojím pobytom v Českej republike, je možné urobiť záver o tom, že tu naozaj aj naďalej existuje dôvodná obava, že by obvinený mohol ujsť alebo sa skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu.

Obvinený vo svojej sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia (čl. 25) konštatuje, že sa nevyhýba trestnému stíhaniu ani sa neskrýva, no na druhej strane sám uvádza, že Slovenskú republiku sa rozhodol opustiť natrvalo z dôvodu vykonštruovanej trestnej činnosti zo strany kriminálnej polície. Ďalej uviedol, že jeho dôvera v orgány činné v trestnom konaní na území Slovenskej republiky je nulová. Je teda zrejmé, že z dôvodu predchádzajúceho trestného stíhania a činnosti orgánov činných v trestnom konaní opustil Slovenskú republiku, a to ako sám uvádza natrvalo. Obvinený si však bol vedomý, že je proti nemu vedené trestné stíhanie pre zločin krádeže v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody, keďže mu bolo dňa 22. 6. 2015 doručené uznesenie o vznesení obvinenia, no na úkony trestného konania sa nedostavil.

Vyhýbanie sa úkonom trestného konania možno nepochybné vyvodíť zo skutočnosti, že na predvolanie zo dňa 15. 6. 2015 na výsluch nariadený na deň 29. 6. 2015 OO PZ, odborom kriminálnej polície v Humennom sa nedostavil, pričom toto predvolanie si riadne prevzal dňa 22. 6. 2015. K jeho výsluchu teda dôjsť malo a bol o ňom oboznámený, bezdôvodne sa však nedostavil.

Okresný súd najprv vydal dňa 18. 5. 2015 príkaz na jeho zatknutie (čl. 1230), keďže sa nepodarilo doručiť uznesenie o vznesení ani predvolanie na výsluch, pričom v mieste bydliska sa nezdržiaval a nebola známa ani adresa jeho aktuálneho pobytu. Po jeho lokalizovaní v Českej republike okresný súd vydal európsky zatýkací rozkaz dňa 2. 9. 2015 (čl. 1245), aby zabezpečil jeho účasť na úkonoch trestného konania, keďže sa jeho riadne predvolanie minulo účinkom.

Z obsahu spisu bolo totiž zistené, že obvinenému po zistení adresy [REDAKOVANÉ] síce nebolo obtiažne doručovať rôzne písomnosti, preberal si ich, no svojím

konaním nepochybne maril bezprieťahový priebeh trestného konania, keďže bez jeho prítomnosti nebolo možné vykonať nariadené úkony trestného konania, predovšetkým jeho výsluch a konfrontáciu s [REDAKOVANÉ], ktorý obvinených [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] zo spáchania skutkov prvotne usvedčoval. Až následne, potom čo bola účasť obvineného na úkonoch trestného konania zabezpečená na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, sa k spáchaniu skutku priznal. K uvedenému však došlo až potom, čo došlo ku konfrontácii spoluobvinených [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ].

Dôvody útekovvej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., ktoré si obvinený zapríčinil svojím správaním v priebehu trestného konania sám, sú preto podľa názoru krajského súdu nad'alej dané. Odôvodňuje to predovšetkým ním tvrdený postoj o opustení Slovenskej republiky natrvalo potom, čo boli na ňom vykonané úkony trestného konania v inej trestnej veci a väzbami v Českej republike, keď konštatuje, že už tam býva už 11 rokov, je tam ženatý. Je preto dôvodná obava, že by obvinený opätovne opustil územie Slovenskej republiky v dôsledku ďalšieho trestného stíhania.

Majúc na zreteli uvedené sťažnostný súd sťažnosť obvineného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.“

Vychádzajúc predovšetkým z citovaného, ústavný súd zastáva názor, že okresný súd (a následne aj krajský súd) sa v napadnutom uznesení podrobne zaoberal dôvodmi ďalšieho trvania väzby sťažovateľa, pričom závery, ku ktorým dospel a ktoré následne „odobril“ i krajský súd, sú z ústavného hľadiska akceptovateľné a udržateľné, čo zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti aj z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitosti, ako aj z dôvodu nedostatku svojej právomoci a tiež z dôvodu, že je zjavne neopodstatnená.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2016